

תְּקוּנָא שְׁבִיעָאָה. התקון השביעי הוא ב' פנים שתחת העינים משני צדדי החוטם

בלי שיער כלל הנקרא תרין תפוחין **פְּסִיק שְׁעָרָא וְאַתְחִזוּן**

תְּרִין תְּפוּחִין בְּתִקְרוּבָתָא דְבוּסְמָא טָבָא נפסק השיער כלומר מקום

פנוי משיער שלא צומחות בו שערות, והוא אור פני מלך חיים והם הלחיים שהם מנחה של

בשמים טובים. **שְׁפִירָן וְיָאן לְמַחֲוֵי** והם יפים וטובים למראה, והוא יופי העליון

של תיקוני תרין תפוחין קדישין. **בְּגִינֵיהוֹן אֶתְקִים עֲלָמָא** ובשבילם העולם

מתקיים כמ"ש האר"י ששם יש אור הש"ע רבוא נהורין שנמצאים בכל פן ופן. **הָרָא הוּא**

דְּכְתִיב בְּאוֹר פְּנֵי מֶלֶךְ חַיִּים וזה מש"כ באור פני מלך חיים כלומר באור

הש"ע רבוא עלמין היוצאים מפני א"א יהיה חיים דהיינו שימשכו חיים, וכל טוב שאינו נפסק

לכל העולמות.

תְּקוּנָא תְּמִינָאָה תיקון השמיני הוא התרחבות הזקן מתחת הפה תחת התיקון

הרביעי, ויש שם שערות ארוכות עד חצי הת"ת שהוא טבורא דלבא, והזקן עבה

ונחלק לשני חלקים שני תיקונים, צד העליון הוא התיקון השמיני וחצי עובי התחתון הוא תיקון

הי"ג, והם תרין מזלין המזילים ומוריקים שפע רב. **נְפִיק חַד חוּטָא דְשְׁעָרֵי**

סוּחְרֵינִיה דְרִיקָנָא יוצא חוט ושורה אחת של שערות סביב שבולת הזקן לרוחב

הזקן, ושערות אלו ומכסות את הזקן מלמעלה והיא נראית לעינים. **וְתִלִּין בְּשִׁקוּלָא**

עַד טַבּוּרָא ותלויות השערות הללו בשוה עד טבור הלב.

תְּקוּנָא תְּשִׁיעָאָה התקון התשיעי הן שערות קטנות וקצרות, הצומחות ומובלעות

באמצע בין התיקון השמיני לתיקון הי"ג. **מִתְעָרֵי** מתעוררים להוציא הנצוץ

הלימוד היומי

לע"נ הרב אליהו אבא-שאול בן הדסה מסעודה זצ"ל

שבין הקליפה כנזכר בכוונות ותשליך במצולות ים **וּמִתְעַרְבִין שְׁעָרֵי דִיקְנָא**
עִם אֲנוּן שְׁעָרֵי דְתַלְיָן בְּשִׁקּוּלָא ומתערבבים השערות הקצרות הללו דתיקון
 לאלפים עם השערות הארוכות של שני המזלות **וְלֹא נִפְקִי דָא עִם דָא** [11]
 והשערות הללו של תיקון התשיעי אינן יוצאות חוץ מתרין מזלין.

תְּקוּנָא עֵשִׂירָא תיקון העשירי הן השערות הצומחות למטה מתיקון הי"ג תחת
 המזל התחתון מתחילת הגרון, ושערות תיקון הי"ג מכסות עליהן. **נְחִתִין**
שְׁעָרֵי תַחֲוֹת דִיקְנָא. וְחִפִין בְּגֵרוּנָא תַחֲוֹת דִיקְנָא יורדות
 השערות תחת עובי הדיקנא, והיינו תחת המזל התחתון, ומכסות את הגרון שמתחת הזקן.

תְּקוּנָא חַד סָר התיקון האחד עשר הם השערות של תיקון העשירי שכולן שוות
 באורך אחד. **דָּלָא נִפְקִין נִימָא מִן נִימָא** השערות שבתקון
 העשירי אין שיער אחד יוצא בארכו מחברו, אלא כולן שוות באורך אחד. **וּמִתְשַׁעְרִין**
בְּשִׁיעוּרָא שְׁלִים ומשוערות בשיעור שוה ושלם, וזה נחשב לתיקון אחד.

תְּקוּנָא תִרְיָסָר התיקון הי"ב הוא הפה דא"א שהשפתים נקיות משערות בין מעצמותו
 בין משאר התיקונים, **דָּלָא תַלְיָן שְׁעָרֵי עַל פּוּמָא** התקון הוא
 שלא ישתלחו שערות תיקון שני שהוא שפה עליונה על הפה. **וּפּוּמָא אֶתְפְּנֵי מְכָל**
סְטְרוּי, וַיֵּאן שְׁעָרֵי סְחֹר סְחֹר לֵיהּ והפה פנוי מהשערות מכל צדדיו
 ואין צומחות שערות במקום האודם שבשפה, והשערות יפות סביב סביב לו.

אור הרשב"י

[11] מו"ר היין הרקח גורס ולא נפקין דא עם דא, וי"ג דא מן דא ואומר שזו גרסה לא נכונה.

הלימוד היומי

לע"נ הרב אליהו אבא-שאול בן הדסה מסעודה זצ"ל

תְּקוּנָא תְּלִיסָר תיקון הי"ג הוא מזל התחתון, והוא חלק התחתון של עביות הזקן,

דְּתֵלִין שְׁעָרֵי בְּתָחוּת דִּיקְנָא, מִפָּאן וּמִפָּאן שתלויות

שערות מתחת הזקן מכאן ומכאן לכל רוחב הזקן מצד ימין ושמאל. **בִּיקְרָא יָאָה.**

בִּיקְרָא שְׁפִירָא. מְחַפֵּין עַד טְבוּרָא כמו לבוש נאה ויפה המכסה עד

הטבור. **לֹא אֶתְחַזֵּי מִפְּלֵ אֲנִפֵּי תְּקְרוּבְתָא דְּבוּסְמָא** לא נראה

מכל פני מנחת הבשמים מקום פנוי משערות יפה ולבן, **בַּר אֲנוּן תְּפּוּחִין**

שְׁפִירִין תְּוֵרִין דְּמִפִּיקִין חַיִּין לְעֵלְמָא חוץ מאלו הפנים היפות שהם

תרין תפוחין שמשפיעים חיים לכל העולם, כי הפה הוא מקום מועט והחוטם אינו מיי"ג תיקו"ד.

וּמְחַזֵּין חַדּוֹ לְזַעִיר אֲנִפִּין ומראים ומשפיעים שמחה לז"א, כי נמשך מהם הארה

לאו"א וזו"ן, ואז פני ז"א מאירים ושמחים.

בְּתִלְיָסָר תְּקוּנִין אֵלִין נְגַדִין וְנִפְקִין, תְּלִיסָר מְבוּעִין

דְּמִשְׁחָ רַבּוּת ביי"ג תקונים אלו שהם כעין צנורות חלולים, בתוכם

נמשכים ויוצאים מבועין של שמן המשחה, והכוונה שיש אורות היוצאים ממו"ס ועוברים דרך

שערות הדיקנא, כי הי"ג של משה שבפרשת כי תשא הם כלים והיי"ג של מיכה הם האור

הפנימי. **וְנִגְדִין לְכָל אֵינוּן דְּלִתְתָא וְנִהְיִין בְּתֵהוּא מְשָׁחָא**

ונמשכים אורות ושמנים קדושים מיי"ג תיקו"ד לכל אותם שלמטה שהם פּרָצוּפֵי האצילות ובי"ע

ומאירים משמן זה. **וּמְשִׁיחִין מֵתֵהוּא מְשָׁחָא דְּבְתִלְיָסָר תְּקוּנִין**

אֵלִין ונמשחים מאותו השמן והשפע שבי"ג תיקו"ד, כלומר שכל הדינים נמתקים ומתרככין

כשיורד שפע הדיקנא קדישא. **בְּתִלְיָסָר תְּקוּנִין אֵלִין. אֶתְרֵשִׁים**

הלימוד היומי

לעי"נ הרב אליהו אבא-שאול בן הדסה מסעודה זע"ל

דִּיקָנָא יְקִירָא סְתִימָאָה דְכָלָא דְעֵתִיךְ דְעֵתִיךְ יִקְוִין בִּי"ג תִּיקוּנִים
 אלו, נרשם ונתקן הדיקנא דא"א היקר והמכובד הסתום מכל פרצופי האצילות הנקרא עתיק
 דעתיקים. מְתֵרִין תְּפוּחֵין שְׁפִירָן דְאַנְפוּי. נְהִירִין אַנְפוּי
 דְזַעִיר אַנְפוּי מֵהָאֵרֶת שְׁנֵי תְּפוּחֵי הַיָּפִים שֶׁל א"א מאירים פניו של ז"א. וְכָל חֲזוּר
 וְשׁוֹשֵׁן דְאַשְׁתַּכְּחַן לְתַתָּא, נְהִירִין וּמְתַלְהֵטִין מֵהָהוּא
 נְהוּרָא דְלַעִילָא חֲזוּר וְשׁוֹשֵׁן תְּרַגּוּם שֶׁל כִּפְתוּר וּפְרָח, כִּפְתוּר רִמּוֹ לַחֲסָדִים, וְשׁוֹשֵׁן

שֶׁהוּא אֲדוּם רִמּוֹ לַגְּבוּרוֹת הַנִּמְצָאוֹת לַמְטָה בַּעֲלֻמוֹת בִּי"ע, וְעַי הָאֵרֶת הַפְּנִים דְא"א בּו"א,
 מֵאִירִים הַחֲסָדִים, וּמְתַלְהֵטוֹת הַגְּבוּרוֹת, שֶׁנִּמְתְּקוּ מֵאוֹתוֹ אֹר עֲלִיּוֹן שֶׁל פְּנֵי א"א שֶׁשֶׁם שׁוֹרֵשׁ
 הַחֲסָדִים וְהַגְּבוּרוֹת, תְּקוּנֵין תְּלִיסָר אֱלִין אֲשֶׁתַּכְּחוּ בְּדִיקָנָא י"ג
 תִּיקוּנִים שֶׁל דִּיקָנָא דְא"א נִמְצָאִים וּמֵאִירִים תְּמִיד בְּדִיקָנָא דְא"א וְאִינֵם מִסְתַּלְקִים מִמֶּנּוּ, כִּי
 מֵהוּ"א הָאֵרוֹת י"ג תִּיקוּ"ד דְא"א פְּעֻמִּים מִסְתַּלְקִים וְלֹא נִשְׁאָר אֲצִלוֹ אֲלֵא רַק ט' תִּיקוּ"ד.
 וּבְשְׁלִימוֹת דִּיקָנָא בְּתִיקוּנוֹי, אֶתְקָרִי בַר נֶשׁ נְאֻמָּן אִם רֵאִית
 שֶׁהֶזְקֵן שֶׁל הָאָדָם הוּא שְׁלֵם בְּתִיקוּנוֹ שֶׁלֹּא גִילַח וְהַשְׁחִית שׁוּם תִּיקוּן מִי"ג תִּיקוּנֵי דִיקָנָא נִקְרָא
 הָאָדָם נֶאֻמָּן. דְּכָל דְחָמֵי דִיקָנִיהָ תְּלִי בֵיהָ מְהִימְנוֹתָא שְׁכַל מִי
 שְׂרוּאָה אֲצִלוֹ זֶקֶן שְׁלֵם בְּכָל תִּיקוּנוֹ, תוֹלָה בּוֹ שֶׁהוּא אָדָם נֶאֻמָּן שׁוּה מוֹרָה עַל שְׁלִימוֹת הָאָדָם.

בְּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי מֵאִירִים בְּיוֹתֵר י"ג תִּיקוּנֵי דִיקָנָא

תֵּאֲנָא בְּעֲנִיעוֹתָא דְסַפְרָא לְמַדְנּוּ בְּאוֹתוֹ סַפֵּר שֶׁשֶׁם יֵשׁ סוּדוֹת מוֹצַנְעִים
 וּגְנוּזִים וְהוּא סַפְרָא דְעֲנִיעוֹתָא. תְּלִיסָר תְּקוּנֵין אֱלִין דְתִלְיָן
 בְּדִיקָנָא יְקִירָא דַע לָךְ כִּי הִי"ג תִּיקוּנִים אֵלוֹ שְׁתֻלִּיִּים בּוֹקֵן הִיקָר וְהַמְּכֻבָּד.

הַלִּימוּד הַיּוֹמִי

לַעֲיֵן הֶרֶב אֵלֶיהוּ אֲבֹא-שְׂאוּל בֶּן הַרְסָה מִסְעוּדָה זַעֲלִל